

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री गोविन्दकुमार उपाध्याय
माननीय न्यायाधीश श्री जगदीश शर्मा पौडेल
फैसला

०६९-CR-०८६८

मुद्दा: कर्तव्य ज्यान

जिल्ला झापा दमक नगरपालिका वडा नं ३ स्थित भुटानी शरणार्थी शिविर
बेलडाँगी-१ सेक्टर डी-४ घर नं ३४४ हाल कारागार कार्यालय झापामा पुनरावेदक
थुनामा रहेका प्रेमबहादुर मगर.....१ प्रतिवादी

विरुद्ध

भीमबहादुर मगरको जाहेरीले नेपाल सरकार .....१ प्रत्यर्थी
वादी

शुरु फैसला: माननीय न्यायाधीश श्री गिरीराज गौतम

झापा जिल्ला अदालत

२०६८।७।७

पुनरावेदन फैसला: माननीय न्यायाधीश श्री उदयप्रकाश चापागाई

माननीय न्यायाधीश श्री मोहनरमण भट्टराई

पुनरावेदन अदालत इलाम

२०६९।६।१४

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९(१) बमोजिम यस अदालतमा दायर
हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यस प्रकार छ ।

दुवै आँखा वरिपरि नील (कालो), ओठमा रातो नीलडाम, दाँया कानको पूरै
भागमा नील, नाकको दाँया पोरामा चोट रहेको र रगत बगी सुकेको, ढाडको जत्रतत्र
नीलडाम रहेको भन्ने मिति २०६७।६।२७ को मृतकको लाशप्रकृति मुचुल्का ।

मिति २०६७।६।२६ बेलुकी अं ८ बजे प्रतिवादी काका र काकीको बीचमा
भनाभन झगडा भै काकाले काकीलाई टाउको तथा जत्रतत्र कुटपीट गरेको र
काकीलाई तत्कालै हेल्थसेन्टर बेलडाँगीमा उपचार गर्दागर्दै सोही राती मृत्यु भएको

हुँदा विपक्षी जुलूमीलाई पक्राउ गरी कानून बमोजिम कारवाही गरीपाउँ भन्ने व्यहोराको मिति २०६७।६।३० मा भीमबहादुर मगरले दिएको जाहेरी दरखास्त ।

दशैंका लागि भुटानी शरणार्थी शिविरको राशन स्टोरबाट राशन बुझी लगेकोमा सो राशन तथा भाडा बर्तन समेत श्रीमती रनमाया मगरले रक्खीसित साटेर २०६७।६।२६ गते बेलुकी मातेर घरमा बसेको सोझा कराउन थालेपछि रीसको आवेशमा आई श्रीमतीलाई अनुहारमा ४।५ झापड कुटी शरीरमा समेत मुडकीले यत्रतत्र ठाउँमा कुटपीट गर्दा घाइते भएकोमा उपचार गराउन प्राथमिक उपचार केन्द्र आम्दामा लगी उपचार गराउँदा गराउँदै मृत्यु भएको हो भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले गरेको मिति २०६७।७।७ को मौकाको बयान ।

प्रेमबहादुर मगरले श्रीमतीलाई कुटपीट गर्दा उपचारको क्रममा मृतक रनमाया मगरको मृत्यु भएको हो भन्ने व्यहोराको मिति २०६७।९।३ मा देउकुमार मगरले गरेको घटना विवरण कागज ।

आमा रनमाया मगर र बुवा प्रेमबहादुर मगर दुवै मादक पदार्थ सेवन गरी जहिले पनि झगडा गरिरहने र म नभएको मौकामा बुवा आमाले मादक पदार्थ सेवन गरी झगडा गर्दा आमाको कन्चटमा लाग्न गई उपचारको क्रममा मृत्यु भएको हो भन्ने व्यहोराको धनबहादुर मगरले गरेको घटना विवरण कागज ।

प्रेमबहादुर मगरले श्रीमती रनमाया मगरलाई कुटपीट गरी घाइते बनाई संझाई रहेको अवस्थामा देखेको हो । रनमाया मगरको मुखबाट रक्खीको गन्ध आईरहेको थियो । देउकुमार मगर सहित भै आम्दामा उपचारका लागि लगेकोमा उपचारको क्रममा निजको मृत्यु भएको हो भन्ने व्यहोराको लालमाया राईले गरेको घटना विवरण कागज ।

प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले श्रीमती रनमाया मगरलाई कुटपीट गर्दा रनमाया मगर घाइते भै प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र आम्दामा उपचारको क्रममा रनमाया मगरको मृत्यु भएको हो । मृतक पहिलादेखि नै आफ्नो मालसामान बेची रक्खी खाने गर्थिन् भन्ने व्यहोराको पन्चबहादुर तामाङ्ग, लालबहादुर राई, अम्बरबहादुर राई, धनबहादुर राना मगर र कौशिला खड्का समेतले मिति २०६७।७।१२ मा लेखाएको वस्तुस्थिति मुचुल्का ।

मृतक रनमाया मगरको Bruise ⊕ left periorbital region extending to cheek over zygomatic bone, bridge of nose, left eye medial aspect and left side of chin. Abrasion 1cm left side of forehead. Congestion back of right ear. Bruise 5x4cm over suprapubic extending to left groin. Abrasion 3x1cm over right suprapubic region. र भित्री जाँचबाट मृतकको periorbital cavity मा २ लिटर रगत रहेको, भित्र

च्यातिएको भन्ने समेतको घाखत उल्लेख गर्दै मृत्युको कारणमा shock due to internal bleeding भन्ने व्यहोराको शव परीक्षण प्रतिवेदन ।

यी प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले काकीलाई कुटपीट गरी कर्तव्य गरेको हुँदा कानून बमोजिम सजाय गरीपाउँ भन्ने जाहेरी दरखास्त, पत्नी रनमाया जहिले पनि मादक पदार्थ सेवन गरी घर छाप्रोमा भएको सामानहरु समेत बेच्ने गरेको र वारदात मितिमा म मजदुरी गरी दशैं मनाउन घर आएको बेलामा समेत रक्खी खाई मातिरहेको देखी मलाई रीस उठी चेत्छ कि भनी मुडकीले ४।५ झापड गाला अनुहारमा हिराउँदा घाइते भई उपचारका क्रममा मृत्यु भएको हो भनी प्रतिवादीले गरेको बयान, देउकुमार मगर, धनबहादुर मगर र लाखमाया राई समेतले प्रतिवादीको कुटपीटको कारणबाट रनमाया मगरको मृत्यु भएको भनी लेखाएको घटना विवरण कागज, पञ्चबहादुर तामाङ्ग, लालबहादुर राई, अम्बरबहादुर राई, धनबहादुर राना मगर र श्रीमती कौशिला खड्का समेतले झगडा हुँदा प्रतिवादीले कुटपीट गरेको उपचार हुँदाहुँदै रनमाया मगरको मृत्यु भएको भनी लेखाएको वस्तुस्थिति मुचुल्का, मृतकको मृत्युको कारण Shock due to internal bleeding भन्ने शव परीक्षण प्रतिवेदन र बाँयापट्टी नाकका पोरोमा $1/2$ इन्च लामो चोट समेतको लाशजाँच मुचुल्का समेतका प्रमाणबाट प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले श्रीमती रनमाया मगरलाई कुटपीट गरी कर्तव्य गरी मारी मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको महलको १३(३) नं को कसूर गरेकोले सोही १३(३) नं बमोजिम सजाय गरीपाउँ भन्ने प्रतिवादी विरुद्धको अभियोगदावी ।

म दाउरा काट्न, घर बनाउन पहाडतिर जान्थे । नानीहरुलाई मासु खुवाउन भनी दिएको पैसा र क्याम्पबाट पाएको राशन समेत साटेर जाँड खाने गर्थिन् । दशैंको मुखमा एक महिनालाई भनेर दिएको राशन समेत जाँड खाई सिद्याएकी थिइन् । मिति २०६७।६।२६ मा श्रीमती घरमा जाँड खाई मातेर बसेको अवस्थामा देखेपछि छोरीको विवाह गर्नु छ किन मातेर बसेको भन्दा श्रीमतीले मुख छाडिन । रीसको झोंकमा ४।५ मुक्का हिराएँ । श्रीमती लडिन् । अस्पतालमा लगियो । उपचारको क्रममा श्रीमतीको मृत्यु भएको हो भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले मिति २०६७।७।२४ मा शुरु जिल्ला अदालतमा गरेको बयान ।

बच्चाहरु मसिना छन दिएको राशन, भाडाकुडा साटी जाँड रक्खी खाने गरेकोले आवेशमा आई प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले आफ्नै श्रीमतीलाई कुटपीट गरेको कारणबाट मरेकी हुन् भन्ने व्यहोराको प्रतिवादीको साक्षी लालमाया राईले शुरु जिल्ला अदालतमा गरेको बकपत्र ।

जाहेरी दरखास्त, प्रतिवादीको बयान, शव परीक्षण प्रतिवेदन तथा प्रतिवादीकै साक्षीको बकपत्र समेतबाट प्रतिवादीको चोटबाट मृतकको मृत्यु भएको देखिन आएकोले प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरलाई अभियोगदावी बमोजिम ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं बमोजिम सर्वस्वसहित जन्मकैद हुने ठहर्छ । वारदातको प्रकृति, मृतकले प्रतिवादीलाई मुख छाडेको र वारदातको तथ्यलाई प्रतिवादीले अदालतमा हुबहु प्रस्तुत गरेको समेतका कारणबाट सर्वस्वसहित जन्मकैदको सजाय चर्को पर्ने चित्तले देखेकोले मुलुकी ऐन अबं १८८ नं बमोजिम कैद वर्ष १० हुन उपयुक्त देखेकोले राय व्यक्त गरेको छु भन्ने शुरु झापा जिल्ला अदालतको मिति २०६८।७।७ को फैसला ।

मृतकलाई मार्ने सम्मको तयारी, मनसाय र योजना नभै आवेशमा आई रक्षा शिक्षाका लागी २।४ थप्पड हानेकोमा निज बेहोश भएपछि आफैले उपचार गर्नको लागि लगेको हो । मुख चलाई झगडा गरेकोले २।४ चोट हान्दा भवितव्य भै मृत्यु भएको कुरा मिसिलबाट प्रष्ट भैरहेको तथा मैले गरेको बयानबाट पनि मृतकको मृत्यु भवितव्यबाट भएको प्रष्ट हुँदाहुँदै मलाई सर्वस्वसहित जन्मकैद गरेको शुरु झापा जिल्ला अदालतको फैसला उल्टाई भवितव्यमा सजाय गरी इन्साफ पाउँ भनी प्रतिवादीले पुनरावेदन अदालत इलाममा दिएको पुनरावेदनपत्र ।

मृतकलाई मार्नु पर्ने सम्मको पूर्व रीसइवी नभै प्रतिवादीले लात्ती मुड्कीले हिकार्एको कारण मृतकको मृत्यु भएको अवस्थामा ज्यान सम्बन्धीको महलको १३(३) नं बमोजिम सजाय गरेको शुरु फैसला फरक पर्ने भनी पुनरावेदन अदालत इलामले गरेको विपक्षी झिकाउने आदेश ।

प्रतिवादीले आफ्नै श्रीमती रनमाया मगरको ज्यानै लिनुपर्ने सम्मको पूर्व मनसाय वा ठोस इवी अखच रहे परेको कुराको ठोस आधार प्रमाण वादी पक्षले प्रमाणित गर्न सकेको देखिदैन । मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको महलको ५ नं ले आत्मनियन्त्रण गुमाई गरेको कार्यलाई संबोधन गरेको नभै मृतकसँग निरपेक्ष रही कुनै सामान्य प्रकृतिको काम गर्दा असामान्य प्रकृतिको परिणाम आएको अवस्थालाई इंगित गरेको हुँदा प्रस्तुत वारदात भवितव्य रहेको भन्ने पुनरावेदक प्रतिवादीको जिकिर स्वीकार गर्न सकिएन । मृतकको बोली व्यवहारका कारण तत्काल उठेको रीसको आवेशमा आई मृतकलाई प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले लात्ती मुक्काले हिकार्ई सोही जरियाबाट मृतकको मृत्यु हुन गएकोले प्रतिवादीलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको महलको १३(३) नं बमोजिम सर्वस्वसहित जन्मकैद सजाय हुने ठहर्न्याई मुलुकी ऐन अबं १८८ नं बमोजिम १० वर्ष कैद गर्ने राय व्यक्त गरेको शुरु झापा जिल्ला अदालतको मिति

२०६८।७।७ को फैसला मिलेको नदेखिंदा केही उल्टी भै प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको १४ नं बमोजिम कसूर गरेको ठहर्छ र सो १४ नं बमोजिम १० वर्ष कैद हुन्छ भन्ने व्यहोराको पुनरावेदन अदालत इलामको मिति २०६९।६।१४ को फैसला ।

वारदातमा साधारण लाठा ढुङ्गा आदि समेत प्रयोग नभएको, श्रीमतीले दशैको मुखमा एक महिनालाई भनी भुटानी शिविर राशन स्टोरबाट दिएको राशन जाँड साटेर खाई माती बसेको अवस्थामा देखेपछि छोरीको विवाह गर्नुछ किन रक्खीले मातेर बसेकी भन्दा श्रीमतीले मुख छाडी छोरीको विवाहदान र बालबच्चा पालनपोषण गर्नेतर्फ ध्यान नदिई उल्टै मुख चलाएका कारण पिटाई खानेकै हितको निम्ति हातले सामान्य कुटपीट गर्दा भवितव्यमा परेको हुँदा मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको महलको दफा ५ र ६ नं आकर्षित हुनु पर्छ । मैले श्रीमतीलाई मार्ने उद्देश्य योजना मनसाय केही नलिएको आफू पहाड तिर गै घर छाउने र दाउरा काट्ने काम गरी केही रुपैया घरमा बालबच्चाहरूलाई फलफूल माछामासु दुध आदि किनी खुवाउनु भनी रुपैयाँ पठाउने गरेकोमा नानीहरूलाई नखुवाई उल्टै रक्खी जाँड खाई रुपैया मासेकी थिइन । २०६७।६।२२ गते पनि वादविवाद भएको थियो । वारदात पछि नभागी श्रीमतीको उपचार गराएको समेत छु । म अभिभावकले रक्खीको लतबाट हटाई केही सुधारने उद्देश्यबाट साधारण हातले श्रीमतीलाई हिकार्एको हो । लाशजाँच मुचुल्काबाट मृतकको शरीरमा गम्भीर चोटपटक नदेखिएको, सामान्य नील सम्म देखिएको, नाकको दायाँ पोरामा $1/2$ इन्च लामो छाला खोस्निएको, नाकमा रगत बगे जस्तो भै सुकेको सम्म उल्लेख भएबाट र शव परीक्षण प्रतिवेदनमा मृत्युको कारण Shock due to internal bleeding भन्ने व्यहोराबाट समेत मादक पदार्थसाथ माछा आदि खाँदा शरीरको नशामा अत्यधिक चाँडो रगत बगिरहेको अवस्थामा सामान्य थप्पडले हिकार्उँदा शरीर भित्र एकोहोरो रगत बगेका कारण मृत्यु भएको र सो कुरालाई वादीका साक्षीहरूले समेत ज्यान मार्ने उद्देश्यले कुटपीट गरेको होइन भनी लेखाएको प्रमाणको मूल्यांकन भएन । प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा २५ बमोजिम वादीले प्रमाणको भार पूरा गर्न सकेको छैन । ज्यान सम्बन्धीको महलको ६ नं बमोजिम भवितव्यमा सम्म सजाय गर्नुपर्नेमा ज्यान सम्बन्धी महलको १४ नं बमोजिम १० वर्ष कैद गरेको पुनरावेदन अदालत इलामको फैसला उल्टी गरीपाउँ भनी प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले यस अदालतमा दिएको पुनरावेदपत्र ।

नियम बमोजिम दैनिक पेशी सूचीमा चढी पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको मिसिलको अध्ययन गरियो ।

पुनरावेदकका तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री विकास दाहालले पुनरावेदन जिकिरको कुरालाई ओजपूर्ण तवरले प्रस्तुत गर्दै पुनरावेदन अदालतको फैसला उल्टी गरी पुनरावेदकलाई ज्यान सम्बन्धीको महलको ६ नं बमोजिम सजाय गरीपाउँ भनी गर्नु भएको बहस सुनियो ।

अब पुनरावेदन अदालत इलामको फैसला मिलेको छ छैन र पुनरावेदकको पुनरावेदन जिकिर पुग्ने हो होइन भन्ने विषयमा निर्णय दिनु पर्ने भएको छ ।

प्रतिवादी प्रेमबहादुर मगरले श्रीमती रनमाया मगरलाई कुटपीट गरी कर्तव्य गरी मारेको देखिँदा प्रतिवादीलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको महलको १३(३) नं बमोजिम सजाय गरीपाउँ भन्ने प्रतिवादी विरुद्धको अभियोगदावी पुग्ने ठहर्‍याई ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं बमोजिम सर्वस्वसहित जन्मकैदको सजाय चर्को पर्ने हुँदा अब १८८ नं बमोजिम १० वर्ष कैदको राय व्यक्त भै शुरु झापा जिल्ला अदालतबाट फैसला भएकोमा सो फैसला उल्टी गरी प्रतिवादीले यी मृतकलाई तत्काल उठेको रीसले लात्ती मुडकीले कुटपीट गरी मारेकोले ज्यान सम्बन्धी महलको १४ नं बमोजिम १० वर्ष कैद हुने ठहर्‍याई पुनरावेदन अदालत इलामबाट फैसला भएको पाइन्छ । उक्त फैसलामा चित्त नबुझाई प्रतिवादीले पुनरावेदन गर्दा वारदातमा लाठा, ढुङ्गा, लात्ती, मुक्का इत्यादिको प्रयोग नभै श्रीमतीले १ महिनाको राशन साटेर जाँड खाएको विषयमा कुरा गर्दा मुख छाडेबाट ४।५ मुक्का हिकारिएको त्यसपछि कहिँ नभागी श्रीमतीको उपचार गराएको र भोलिपल्ट मात्र श्रीमतीको मृत्यु भएको, श्रीमतीलाई लागेको घाखत सामान्य रहेको, विवाह गर्ने उमेर पुगेकी छोरीको विवाह र बालबच्चाको पालनपोषण तर्फ कुनै वास्ता नगरी जाँड खाई बस्ने श्रीमती र घर तथा बालबच्चाको हितको लागि श्रीमतीको आनीबानी सुधार्ने उद्देश्यले भएको सामान्य कुटपीटबाट भएको मृत्युमा भवितव्यको कसूर ठहर गर्नु पर्नेमा ज्यान सम्बन्धीको महलको १४ नं को कसूर ठहर्‍याई १० वर्ष कैद गरेको नमिलेको भन्ने जिकिर लिएको देखिन्छ ।

यी प्रतिवादीले मौकामा गरेको बयानमा वारदात भएको दिन २०६७।६।२६ गते बेलुकी घरमा आउँदा मृतक पत्नी रनमाया मगरले मादक पदार्थ सेवन गरी मातेर बसेको देखी सोझा उल्टै कराउन थालेपछि घरमा हेर्दा मैले ल्याएको राशन तथा घरमा भएको भाँडा बर्तन समेत बेची रक्खीसँग साटी खाएको भन्ने कुरा मृतकले गरेपछि एक्कासि रीसको आवेशमा आई पत्नीलाई अनुहारमा ४।५ पटक झापडले कुटी मुडकी झापड समेतले यत्रतत्र ठाउँमा कुट्दा मृतक पत्नी घाइते भई उपचारको लागि प्राथमिक उपचार केन्द्र आम्दामा म सहित २।३ जना छिमेकीहरु भई ल्याई उपचार

गराउँदा गराउँदै मिति २०६७।६।२७ गते बिहान राती ००.४५ बजेको समयमा पत्नीको मृत्यु भएको हो भनी लेखाएको पाइन्छ । मुडकी र झापडको कुटपीट सामान्य रहेको अथवा घातक रहेको भन्ने कुरा कसलाई, के कुन अवस्थामा, को बाट, कसरी, कति पटक कुटपीट भयो भन्ने कुरामा निर्भर हुन्छ । बलिया प्रतिवादीले रक्शीबाट थिलथिल भएकी श्रीमतीको अनुहारमा झापड, मुडकीले ४।५ पटक र शरीरका अन्य भागमा यत्रतत्र मुडकी, झापडले कुटपीट गर्ने कार्य गम्भीर कुटपीट serious and grievous hurt मानिन्छ । मृतकलाई अस्पतालमा लगेर उपचार गराउनु पर्ने सम्मको परिणाम आउने गरी भएको कुटपीट र सोको १।२ घण्टा पछि नै राती ००.४५ बजे श्रीमतीको मृत्यु भएको तथ्यबाट प्रतिवादीबाट भएको कुटपीटलाई सामान्य कुटपीट मान्न मिल्दैन । मृतकको आँखाको वरिपरि, ओठ वरिपरि, दाँया कान पूरैमा नीलडाम रहेको, नाकको दाँया पोरामा $1/2$ इन्च छाला खोसिएको, नाकमा रगत बगी सुकेको भनी लाश जाँचमा उल्लेख भएको व्यहोरा तथा Bruise ⊕ left periorbital region extending to cheek over zygomatic bone, bridge of nose, left eye medial aspect and left side of chin. Abrasion 1cm left side of forehead. Congestion back of right ear. Bruise 5x4cm over suprapubic extending to left groin. Abrasion 3x1cm over right suprapubic region र भित्री जाँचबाट मृतकको periorbital cavity मा २ लिटर रगत रहेको, भित्र च्यालिएको भनी मृतकको घाखत उल्लेख गर्दै मृत्युको कारणमा shock due to internal bleeding भन्ने व्यहोराको मृतकको शव परीक्षण प्रतिवेदनबाट मृतकलाई प्रशस्त कुटपीट भै सो को परिणामस्वरूप जीउ भरी नीलडाम घाखत र शरीरको भित्री भाग समेत च्यातिन गई २ लिटर रगत जमेको देखिन्छ ।

मुलुकी ऐन भवितव्य कसूरको सम्बन्धमा यस अदालतबाट प्रशस्त नजिर प्रतिपादन भएका छन् । प्रतिवादीबाट base offence नभएको अर्थात् मृतकलाई लागेको घाउ चोट कुटपीटबाट नभएको, विवादित कार्य गर्दा प्रतिवादी reckless नदेखिएको, सर्वसाधारणले भयावह नठानेको र स्वीकार गरेको सामान्य, स्वाभाविक काम कारवाहीको दौरान व्यक्ति मर्न पुगेको अस्वाभाविक परिणाम निस्केको वार्दात भवितव्य ठहर्ने भन्ने नै ती नजिरको सार देखिन्छ । भवितव्यमा प्रतिवादी तथा सामान्य समझको मानिसले नसोचेको परिणाम अचानक घटित भएको हुनु पर्छ । सो काम गर्दा वा हुँदा प्रतिवादीमा मृतकप्रति कुनै किसिमको दुराशय एवं बदनियत हुनुहुँदैन ।

मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको १४ नं प्रतिवादीले आत्मनियन्त्रण गुमाएको अवस्थामा जोखिमी हतियार प्रयोग नगरी गरेको कर्तव्य ज्यानको वारदातमा आकर्षित हुने कानून हो । मूलतः लात्ती, मुडकी प्रयोग भएको वारदातकै लागि उक्त १४ नं बनेकोले लात्ती मुडकीको प्रयोग भएको वार्दातमा यसलाई आकर्षित गर्न मिल्दैन भन्ने

प्रतिवादीको जिकिरसँग सहमत हुन सकिएन । मृतकको कारणले रीस उठेको अथवा मृतकले जाँड रक्खी खाई बालबच्चाको हेर विचार नगरेको जस्तो अवस्था परेको कारणबाट वार्दात भएबाटै प्रतिवादीले उक्त १४ नं को कसूरबाट उन्मुक्ति पाउने अवस्था रहँदैन । यसर्थ प्रस्तुत विवादमा १४ नं आकर्षित हुनुपर्ने होइन भवितव्यको कसूरमा सजाय हुनुपर्छ भन्ने प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिरसँग सहमत हुन सकिएन । प्रतिवादीलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको महलको १३(३) नं बमोजिम सर्वस्वसहित जन्मकैद सजाय गरी मुलुकी ऐन अबं १८८ नं बमोजिम १० वर्ष कैदको राय व्यक्त गरेको शुरु झापा जिल्ला अदालतको फैसला उल्टी गरी प्रतिवादीलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १४ नं बमोजिम १० वर्ष कैद गरेको पुनरावेदन अदालत इलामको मिति २०६९।६।१४ को फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ । प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन । दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार बुझाइदिनु ।

न्यायाधीश

म उक्त रायमा सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: इन्द्रकुमार खड्का

कम्प्युटर: चन्द्रा तिमल्सेना

सम्बत् २०७२ साल पौष महिना २४ गते रोज ६ शुभम्-----